

pouze pro osobní automobily, poněvadž z uvedených zpráv okresního úřadu v B. vyplývá, že se tak stalo nikoli proto, že by byl Josef B. vůbec neměl vůdčího listu pro veškeré druhy vozidel s výbušnými motory, nýbrž proto, že ve spisech není vyznačeno přesné znění oprávnění původního vůdčího listu a protože duplikát vysvědčení způsobilosti z r. 1923 k řízení vozidel zněl jen na řízení osobních automobilů a konečně i proto, že, ač roku 1923 vydávaly vůdčí listy jednotné, opravňující k samostatnému řízení všech druhů motorových vozidel s výbušnými motory, byly v pozdější době (roku 1931) vydávány nové vůdčí listy pro jednotlivé druhy motorových vozidel podle znění vysvědčení zkušebního komisaře. Z toho je patrné, že znění »duplikátu« s omezeným obsahem bylo upraveno úřadem jen z opatrnosti, a nelze tedy z toho souditi, že původní všeobecný vůdčí list pozbyl účinnosti pouze z toho důvodu, že byl ztracen a že jeho obsah nelze podle spisů přesně reprodukovati. Že obsah původního vůdčího listu neodpovídal snad vysvědčení způsobilosti Josefa B. k řízení silostrojů, není závažné, poněvadž čl. 1 dodatečných ustanovení nežadá, aby se vůdčí list plně kryl s vysvědčením způsobilosti k řízení silostrojů. Nejde tudíž o »duplikát« vůdčího listu v pravém smyslu slova, totiž o přesné nové vyhotovení původního vůdčího listu, ani nejde o nový vůdčí list. Jediné to, že řidič Josef B. ztratil svůj původní vůdčí list, kterým by bylo prokazováno, že měl v době nehody vůdčí list, opravňující ho k řízení i nákladního automobilu, nemůže proto již odůvodniti úsudek, že Josef B. nebyl úředně oprávněn v době nehody řídit nákladní automobil a že tudíž nebyl splněn předpoklad čl. 1 dodatečných ustanovení. Podle toho, co bylo právě vyloženo, jest žalobní nárok důvodný.

Čís. 15907.

Postup soudu při provádění znaleckého důkazu.

Vadnost řízení, nebyl-li soudní znalec vůbec soudem slyšen a vzat do přísahy při roku, k němuž měly býti strany obeslány.

(Rozh. ze dne 10. března 1937, Rv I 2979/36.)

V odvolání do rozsudku prvního soudu, jímž byl uznán za nemanželského otce žalujícího dítěte, vytýkal žalovaný mimo jiné, že mu bylo znemožněno zúčastniti se provedení důkazu krevní zkouškou, provedeného soudem dožádaným, a klásti znalci otázky podle § 289 c. ř. s., ježto nebyl ani k provedení tohoto důkazu k rukám svého advokáta obeslán. **O d v o l a c í s o u d**, nevyhověv odvolání, uvedl v důvodech svého rozsudku: Výtky odvolatelovy jsou pouze vadami řízení, které žalovaný nemůže vytýkati, ježto při ústním jednání dne 5. května 1936, při němž byl čten znalecký nálezh a posudek o důkazu krevní zkouškou provedený před dožadovaným soudem, se pustil, ač zastoupen advokátem, do dalšího projednávání věci (§ 196, odst. 1, c. ř. s.) a nejde

tu o porušení předpisu, jehož šetření se strana nemůže účinně vzdáti (§ 196, odst. 2, c. ř. s.).

Nejvyšší soud uložil soudu první stolice nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

Stěžejní zásady civilního řádu soudního, totiž zásady ústnosti a přímosti, byly vyjádřeny také v ustanoveních o důkazu znaleckém. Zejména z ustanovení § 358 c. ř. s. je nepochybné, že znalec musí býti soudem slyšen a při tom — pokud by se obě strany toho nevzdaly — vzat do přísahy, nebo mu připomenuta znalecká přísaha pro vždy složená. To se musí státi i tenkrát, byl-li jeho posudek podán písemně, ať již před podáním písemného posudku, nebo dodatečně (§§ 357 a další c. ř. s.). Slyšení znalce k cíli znalecké přísahy musí býti provedeno při rohu, k němuž nutno obeslati strany (§§ 288, 289 c. ř. s.). Uvedená ustanovení jsou rázu velícího a jsou závazná pro soud i strany, které se jich nemohou vzdáti ani výslovně, ani mlčky snad tím, že by opominuly vznésti výtku podle § 196 c. ř. s. Odvolací soud proto pochybil, když nezachoval uvedený postup a nedoplnil řízení slyšením všech znalců lékařů, kteří byli činní při provádění znaleckého důkazu zkouškou krve, a neodstranil při tom pochybnosti o znaleckém nález, totiž popisu ohledaných předmětů (§ 362, odst. 1, c. ř. s.), když žalovaný tuto neúplnost znaleckého posudku v odvolání vytýkal. Bylo proto napadený rozsudek podle § 510 c. ř. s. zrušiti, aniž se bylo třeba zabývatí dalšími vývody dovolání uplatňovanými s hlediska § 503 č. 3 c. ř. s. Poněvadž pak uvedenou vadou trpí též řízení soudu první stolice, byl zrušen i jeho rozsudek.

Čís. 15908.

Rekursní soud není vázán návrhem stran v rekursu. Třebas bylo v rekursu navrženo jen zrušení napadeného usnesení, není závady, aby nebyla podle povahy věci a z důvodů v rekursu uplatněných vyslovena jeho změna.

(Rozh. ze dne 10. března 1937, R II 87/37.)

Srv. rozh. č. 9506 Sb. n. s.

První soud povolil exekuci zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky povinného vůči Státnímu pozemkovému úřadu (ministerstvu zemědělství) na vrácení přidělové ceny, nedejde-li k uskutečnění přidělu nemovitostí, a zabavením nároku na vydání nemovitostí těch. Ministerstvo zemědělství jako poddlužník v podání ze dne 12. října 1936, jež označilo jako rozklad eventuálně stížnost, uvedlo, že povolená exekuce jest podle §§ 23 a 36 přidělového zákona nepřípustná, a navrhl, aby usnesení, exekuci tu povolující, bylo zrušeno, eventuálně aby podání to bylo jako stížnost předloženo příslušnému krajskému soudu k rozhodnutí. Rekursní soud odmítl rekurs do usnesení prvního soudu, jímž byla povolena exekuce zabavením a přikázáním k vybrání pohle-